

ॐ श्री गणेशाय नमः ॥

श्रीमदध्यात्म कल्पतरु पर्व १ अं.

संवत् १९८४.

सनातन वैदिक धर्म की आतुर्वर्ष्य प्रवृत्ति
परम उपास्य परमात्मा

॥ (ॐ) प्रणवरज दर्शन ॥

लेखक तथा प्रकाशकः—

श्रीमत् प. प. स्वामी श्री विनायक योगी महाराज.

श्रीगणपति मंदिर—छुल्लावाडा.

हाल क्षेत्रनिवास—कोप्रीसुण्डरी—बड़वा.

अत १०००.

मुद्र्य ०-४-०.

વિધાપીઠ ગ્રંથાલય

ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ શ્રી સદ્ગુરવે નમો નમઃ ॥

“યતોધર્મસ્તતો જયઃ ॥” “સત્યાત્ નાસ્તિ પરી ધર્મઃ ॥”

સનાતન વૈદિક ધર્મની ચાતુર્વર્ણ્ય પ્રજાના

સર્જન ઉપાસક બંધુઓને સૂચના

સનાતન ધર્મની પ્રણાલિકાએ શ્રુતિ સિદ્ધાન્ત ઐક્યરની તથા ઐક્યરના આકારમય શ્રીમહાગણપતિની રંગીત છબી મળી નં. ૨) તથા તેની સમજનો નિબંધ આપુ શ્રીમાનને વિના મૂલ્ય પ્રસાદરૂપે મોકલ્યાં છે તો સ્વિકાર કરી જ્ઞાન ભક્તિ સમયે તથા ધ્યાન સમયે તેનો સદુપયોગ કરી ધૃતાર્થ થશે.

આવી રીતે સદ્બોધામૃતનો વારંવાર લાભ આપે તે માટે અમે

“ સનાતન ધર્મદા ફંડ ”

ખોલેલું છે તેમાં સ્વધર્મ સેવારૂપ દાન આશ્રય આપવાને ઉદારતા પૂર્વક આપશ્રી પવિત્ર હાથ લાંબો કરવા મંચિછતા હો તો હસ્તે પરહસ્તે આ ફંડ ખાતે આઠે આનાથી લગા ચત્ર પોતાની યથાશક્તિ મુજબની રકમ નીચેને સરનામે મોકલી આપી, સનાતન ધર્મની વૃદ્ધિ ઇચ્છી, સ્વદેશ સ્વધર્મ બંધુઓનો અભ્યુદય જોશે અને પોતાનું કલ્યાણ પણ કરશે.

હાલ-ભુવન (ભરૂચ) } શ્રી. પ. પ. સ્વામીશ્રી વિનાયક યોગી
ક્ષેત્રનિવાસ-ઓફિસ ખડકી. } મહારાજ. (લખાવાડા વાળા).

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૮૪૯ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પ્રતાપરાજ દશનિ

વિષય ૫૨:૪૬૯

ૐ નિત્યેતદક્ષરમિદં સર્વમ્

તસ્યોપગમ્યાનમ્ ભૂતં ભવત્ ભવિષ્યત્. ઇતિ॥

॥ મંત્રાર્થઃ ॥ ઝંકાર એ પ્રકારે તે અક્ષર જ આ સર્વ છે. તેજ જાણવા, સમજવા, વિચારવા, ઉપાસવા યોગ્ય છે. ઝંકાર પરમેશ્વર ભૂતકાળમાં હતો. વર્તમાનકાળમાં છે. અને ભવિષ્યકાળમાં પણ હોવાનો છે. એમ ત્રણે કાળમાં તેજ અવિચલ હોવાથી સત્યજ્ઞાનમનંતં બ્રહ્મ ॥ આ શ્રુતિ પ્રમાણે સત્યસ્વરૂપ, જ્ઞાનસ્વરૂપ અને અનંતસ્વરૂપ સિદ્ધ છે.

સર્વ શબ્દથી અનંત કોટી પ્રજ્ઞાંકનો સમાવેશ સમજવાનો છે. જેમાં દેવગણ, યક્ષગણ, કિન્નરગણ, વસુગણ, રુદ્રગણ, બ્રહ્માગણ, વિદ્યાગણ, મનુષ્યગણ, પિતૃગણ, પશુગણ, પક્ષીગણ, અસુરગણ, વૃક્ષગણ, જલનીધિગણ, પાપાણુગણ, દૃશ્યગણ, અદૃશ્યગણ, દ્વૈતગણ, અદ્વૈતગણ, આદિ શબ્દ-સમૂહનો સમાવેશ છે. એટલે ઝંકારમાંજ ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને પ્રલય આદિ અનેક ત્રિપુટીઓનો સમાવેશ સમજવો જોઈએ. પૂર્ણમિદં આ શ્રુતિથી તે પરમાત્મા પરમેશ્વર ઝંકાર સર્વ શબ્દની બાબુથી એટલે દશે દિશાવડે પૂર્ણ સ્વરૂપ છે. એટલે અસ્તિત્વ તેનું જ છે.

પરમાત્મા પરબ્રહ્મ પરમેશ્વર ઝંકારને અર્થ સત્તાસહ જ્ઞાન વિજ્ઞાનયુક્ત જાણવા, સમજવા વિચારવા, ઉપાસવા યોગ્ય માન્ય કરવા જે પ્રકારની લક્ષણા વડેજ સિદ્ધ છે.

૧ અન્વયલક્ષણા.

૨ વ્યતિરેકલક્ષણા.

અસ્તિત્વની સંજ્ઞાવાળા ઐકાર પરમાત્માનેજ અધિષ્ઠાનથી ઓળખાય છે. અસ્તિત્વ જેમ સત્યસ્વરૂપ, જ્ઞાનસ્વરૂપ અને અનંતસ્વરૂપ છે. તેમજ અધિષ્ઠાન પણ તેજ લક્ષણયુક્ત છે. જેમાં અનંત (ગણ) સમૂહનો સમાવેશ છે. તેમાં ઊત્પત્તિથી લયપર્યંતનો સમાવેશ જાણવો જોઈએ. તેથી ઉપરની બન્ને સંજ્ઞાથી તે પરમેશ્વર ઓળખાય છે.

અનંત ગણ કોટીઓ સહ—સર્વ શબ્દ સમૂહ સહ—અને યાવત્ દૃશ્યાદૃશ્ય સહ સર્વ દિશાના અનુભવ સહ—તેમ ત્રિકાલના પૂર્ણપણાના સિદ્ધાન્ત સહ અધિષ્ઠાનનું પ્રતિપાદન—તે ઐકારમાંની અન્વયલક્ષણા કહેવાય છે. એમ લક્ષણયુક્ત તે ઐકાર પરબ્રહ્મ પરમાત્મા સ્વસંવેદ્ય બ્રહ્મ કહેવાય છે. અને તેજ ઉપાસના કરવા યોગ્ય શબ્દબ્રહ્મ ઉપાસ્ય—ધ્યેય—જ્ઞેય—ભૂમા—અર્થ સત્તા સહસ્વરૂપ કહેવાય છે.

એટલે આ મથાળાની માંડુક્યની અર્ધશ્રુતિ તે પરબ્રહ્મ પરમાત્મા પરમેશ્વરના અન્વય લક્ષણાના ઐકાર ઉપાસ્ય સ્વરૂપને પ્રતિપાદન કરનારી છે. એમ જાણવું. હવે વ્યતિરેક લક્ષણાથી તે ઐકાર પરબ્રહ્મ પરમાત્મા અધિષ્ઠાન પરમેશ્વરને પ્રતિપાદન કરનાર અર્ધભાગની શ્રુતિ નીચે પ્રમાણે છે.

॥ यच्चान्यत् त्रिकालतीतं तदप्योकार एव ॥

ઉપર જણાવેલી અન્વય લક્ષણાથી પ્રતિપાદનરૂપ અધિષ્ઠાન ઐકાર પરબ્રહ્મ પરમાત્મા પરમેશ્વર કે જેને શબ્દબ્રહ્મ પણ

કહેવાય છે. અથવા જે ઉપાસના કરવા યોગ્ય ઉપાસ્ય વ્રક્ષ છે. તેનેજ આ બીજી વ્યતિરેક લક્ષણથી પણ અનુભવાય છે. અને તે એવી રીતે કે—

કે જે સર્વ અનંત ગણ સમૂહ—સર્વ શબ્દ સમૂહ—દૃશ્યા-દૃશ્ય સમૂહ—દશે દિશાના અનુભવ સમૂહ—નામરૂપ સમૂહ—તેમ ભૂતભવિધ્યવર્તમાનરૂપ ત્રિકાલ સમૂહની પૂર્ણતાના સમાવેશથી અતીત એટલે રહિત—અર્થાત્ પોતે—નિજ—અસ્તિત્વ—અધિષ્ઠાન સ્વરૂપ સ્વયં—સમાવેશની ઉપાધિથી રહિતપણાએ પૂર્ણ એવી સંજ્ઞાવાળા, જ્ઞેય, ધ્યેય, ભૂમા, ઉપાસ્ય સ્વરૂપમાં અન્ય લક્ષણથી રહિત—તેજ ઐકાર પરબ્રહ્મ પરમાત્મા પરમેશ્વર વ્યતિરેક લક્ષણ સ્વરૂપ ગુણાતીત ત્રિકાલાતીત—કહેવાય છે. જેને અન્યનામથી પરબ્રહ્મ પરસંવેદ્ય પણ કહેવાય છે. ઉપાસ્ય સ્વરૂપમાં શ્રેષ્ઠ જ્યેષ્ઠત્વ છે.

જેમ નદીઓની ઉત્પત્તિ સ્થાન સમુદ્ર હોવાથી સમુદ્ર અસ્તિત્વસ્વરૂપ અધિષ્ઠાન છે. તેમ તાદાત્મ્યતા પ્રાપ્ત કરવાને તેનીજ ઉપાસના કરવી જોઈએ જેથી ઉપાસના કરતાં ઉપાસક અને ઉપાસ્યની તાદાત્મ્યતાનો અનુભવ થવાનો યોગ આ અસ્તિત્વ—અધિષ્ઠાનસ્વરૂપ સ્વસંવેદ્ય—ઐકાર પરબ્રહ્મ પરમાત્મા ઉપાસ્ય પરમેશ્વરના અન્વયલક્ષણના સિદ્ધાન્તરૂપનું જ છે. એટલે શબ્દબ્રહ્મ નીજ ઉપાસના કરવી જોઈએ.

ઉપાસના કરતાં કરતાં તાદાત્મ્યતા—(તદરૂપતા—સ્વસ્વરૂપ) અનુભવથી જેમ નદીઓ સમુદ્રમાં મળતાં (એકરસ થતાં) પછી નદી કે સમુદ્ર કહેવા કે બાણવાપણું રહેતું નથી. તેમજ

ઉપાસ્ય ઐકાર સ્વસંવેદ્ય શબ્દબ્રહ્મ પરમાત્મા અધિષ્ઠાત્રની અલેક્ષતા સ્વિકારાતાં ઉપાસક કે ઉપાસ્યનો ભેદ રહેતો નથી. એ પરમસંવેદ્ય ઐકાર પરમાત્માની વ્યતિરેક લક્ષણના સિધ્ધાંતનો અનુભવ છે. એટલે પરબ્રહ્મનીજ પ્રાપ્તિરૂપ જીવન્મુક્ત બ્રહ્મવેત્તા આપોઆપ પ્રાપ્તાણુ છે. જેમ બરફનો કડકો પાણીમાં પાણીરૂપ થાય છે તેમ જીવાત્મા-પરમાત્મા ઐકારમાં તદરૂપ થાય છે.

ઐકાર પરમેશ્વરનું શબ્દબ્રહ્મ સ્વસંવેદ્ય ત્રિકાલાત્મક સ્વરૂપ ઉપાસ્ય છે. ત્યારે પરબ્રહ્મ પરસંવેદ્ય ત્રિકાલાતીત સ્વરૂપથી. સ્વસ્વરૂપાનુસંધાનરૂપ શાન્તિ મેળવવા યોગ્ય છે. ત્રિકાલાતીત પદપ્રાપ્તિ માટે પ્રકૃતિ બુદ્ધિ-માયાસહ જીવાત્મા-ઈશ્વરાત્માનો સમાવેશ પ્રથમ ઉપાસ્યમાં કરી પછી સ્વસ્વરૂપાનુસંધાન કરવું જોઈએ. ઐ પરમેશ્વરની પૂર્ણતા હોવાથી તેમાં વિલાગ પડી શકતા નથી. પણ માયા બુદ્ધિના યોગે ઐ પરમેશ્વરમાં ઈશ્વર અને જીવ એવા બે વિલાગ નીચેની સમજણપૂર્વક સમજવા.

૧ ઐ પરબ્રહ્મ-પૂર્ણ પરમેશ્વર સ્વસંવેદ્યરૂપે શબ્દબ્રહ્મ ઉપાસ્ય છે. પરમેશ્વરના પૂર્ણપણાથી મતંભરા બુદ્ધિ પ્રકૃતિ તેમાં લયરૂપે હોવાય. કેમકે તુર્યાતીત બ્રહ્મ છે.

૨ ઈશ્વર એટલે તુર્ય અતુર્યપાદનો પુરુષ-શિવ માયાવિહારી યોગથી ત્રીગુણ માયામય જગતનો કર્તા-ધર્તા અને હર્તાની સર્વ સત્તા ધારણ કરનારો છતાં આહં સાક્ષીરૂપે અકર્તા અને ઐકાર પરમેશ્વરનો પરમઉપાસક યોગી છે.

૩ જીવાત્મા તે ત્રીગુણરૂપ ત્રીપાદરૂપ પ્રકૃતિ માયા બુદ્ધિના

(૫)

વિહારમાં મોહ પામેલો, ઈન્દ્રિય જગતના દૃશ્યભોગમાં
અહંકારાસુરના બળથી મમતાસુરની આધિનતા સેવતો
ત્રણ અવસ્થાવાળા ત્રણ દેહના અભિમાની બંધનથી પાતાને
જાણે છે. સ્ત્રી-પુત્ર-ધન-પૃથ્વી રાજ્યભોગ વૈભવવિલાસના
મોહલોભનો મોહી-તેમજ જગતના એવા મોહીજનોથી
માનની અપેક્ષા રાજનારા-માયા બુદ્ધિરૂપ રાહુથી ઘેરા-
યેલો-પામરવિષયીરૂપ અધોગતી ભોગવનારા ભોક્તારૂપે
કહેવાય છે. તેજ જીવાત્મા ઈંકાર પરમેશ્વરનો ઉપાસક છે.

એમ ઈ પરમેશ્વર પરમાત્મા ઉપાસ્ય છે અને
ઈશ્વરાત્મા તથા જીવાત્મા ઉપાસક છે ઈંકાર પરબ્રહ્મ
પરમાત્મા પરમેશ્વરમાં એમ અન્વય અને વ્યતિરેક લક્ષ-
ણથી બે પ્રકાર સહ પ્રથમ ઉપાસ્ય સ્વરૂપે ઉપાસના કરતાં
સ્વસંવેદ અને પછી તેમાં સ્વસ્વરૂપાનુસંધાન થતાં પર-
સંવેદ તાદાત્મ્યતા પ્રાપ્ત થતાં સર્વ શબ્દાનુભવ લક્ષણા ધારણ
કરનારી બુદ્ધિ-(પ્રકૃતિ-માયા-અધ્યસ્ત) નિશ્ચેષ્ટારૂપ લયને
પ્રાપ્ત થાય છે. એટલે આ જીવાત્મા ઈશ્વરાત્મા નામનો ભેદ
ટળીને પૂર્ણરૂપે પરમાત્માનો જ અનુભવ સ્વતઃસિદ્ધ છે.

આ ઉપરથી સિદ્ધાન્ત છે કે ઈંકાર પરમેશ્વરમાં જ
ત્રિકાલાત્મક અને ત્રિકાલાતીત આ બે લક્ષણોની અભેદ સમજણ
ઉપાસકે અધિષ્ઠાન તુર્યાતીત પૂર્ણપંચમપાદમાં ધારણ કરવી જોઈએ.

ઈંકારમાંજ પૂર્ણ બ્રહ્મ પરમેશ્વરની સંજ્ઞા સ્વતઃ પ્રમાણ-
રૂપ છે. જીવ અને શિવ એવા પ્રકારે બુદ્ધિ (પ્રકૃતિ-માયા-
અધ્યસ્ત) માં અસત્પાદ-સત્પાદ અને સમપાદ એનું

નીચેથી ચઢતાં પ્રથમપાદ રૂપદેહ-દ્વિતીય રૂપ દેહી-અને તૃતીય પાદરૂપ દેહદેહીની ઐક્યતા સમતા રૂપે એમ ત્રિપાદના અભિમાનીની એકંદર જીવાત્મા નામની સંજ્ઞા બાણુવી તેમજ ચતુર્થ નેતિ-તુર્ય-પાદના અભિમાનીની હૃદય-શિવ પુરુષ એવી સંજ્ઞા જણાવેલી છે. બુદ્ધિ (માયા) ને આધિન રહેવા વડે તેજ જીવાત્મા છે. અને બુદ્ધિને આધિન રાખનારો તે હૃદય છે. આ ઉભય નામ સંજ્ઞા અન્વય લક્ષણા પૂર્વક પણ પરમેશ્વર ઐકાર પરમાત્માના અલેહ સ્વરૂપમાં માયા વડે ભેદ દર્શક સ્વરૂપ છે. છતાં વ્યતિરેક લક્ષણાના યોગમાં તે સર્વ બુદ્ધિ ભેદો સહ જીવ-હૃદય-ઐકારમાં લય બળ્ય છે એટલે માત્ર પૂર્ણ સ્વરૂપ ઐકાર પરમેશ્વરજ ઉપાસ્ય સ્વરૂપે તેમ સ્વસ્વરૂપાનુસંધાનથી સ્વતઃ સિદ્ધ છે. એમ ચાર પાદ માયામય અને પૂર્ણપાદ-પૂર્ણ સ્વરૂપ માયારહિત ઐકાર પરમેશ્વરની ઉપાસના વેદમાન્ય છે.

વૈદિક સનાતન ધર્મની મર્યાદામાં આ ઐકાર પરમેશ્વરની પાંચ માત્રા-પાંચ પાદ રૂપ છે. તેમ સહિતાઓમાં તથા ઉપનિષદોમાં પણ પાંચ પાદ રૂપે પરમેશ્વર ઐકારનું વર્ણન છે. પાંચ માત્રાના પ્રમાણ પૂર્વક માયાવી પંચકોનો સમૂહ વેદ શાસ્ત્ર સ્મૃતિ પુરાણોમાં પ્રદર્શિત છે. જેથી પંચકોના સમૂહ રૂપથી આ જગત પણ પંચક રૂપમાં પ્રપંચ છે. વૈદિક સનાતન ધર્મમાં અર્થ સત્તા રૂપથી આ પાદના પ્રમાણના સિદ્ધાન્ત પૂર્વક પંચાયતન દેવની ઉપાસના કરવા મંત્ર સહિત આજ્ઞા છે. કેમકે ઐકાર પરમાત્મા પરમેશ્વરની પાંચ માત્રા છે.

૧ પ્રથમ પાદ તે જગદંબા-બ્રહ્મશાક્ટા-દેવી-બ્રહ્મ ૨
 દ્વિતીય પાદ તે સવિતા-આદિત્ય સૂર્ય બ્રહ્મ-૩ તૃતીય સ્ત્રમ
 પાદ તે વિષ્ણુ બ્રહ્મ ૪ ચતુર્થ પાદ તે શિવ બ્રહ્મ તેજ ઈશ્વર
 એમ પ્રકૃતિ સહ ચાર પાદની સમજણનું મૂળ બિંદુ-અધિષ્ઠાન
 અસ્તિત્વ સિદ્ધ-ઐકાર પરમેશ્વરનું પૂર્ણ-પંચમ પાદ રૂપ
 ગણપતિ બ્રહ્મ છે-એમ વૈદિક વિધિની મર્યાદાએ શક્તિ-સૂર્ય
 વિષ્ણુ-શિવ અને ગણુપતિ એવા નામથી તે ઐકારની પાંચ
 માત્રા રૂપની પૂર્ણ ઉપાસના અનુક્રમે પ્રાપ્ત થતાં થતાં અંતે
 પરમેશ્વર સ્વરૂપમાં સ્વસ્વરૂપાનુસંધાન યોગે પૂર્ણ પરમ
 પદને પામે છે.^૧

ઐકાર પરબ્રહ્મ પરમાત્મા પરમેશ્વરમાં નીચેના ચતુર્થ
 પાદ (ઈશ્વર) પર્યંત વિવર્તિ રૂપા પ્રકૃતિ બુદ્ધિમાં જગતના
 ત્રિવિધ પ્રકારનો ખેલ ભાસે છે. તેજ માયાવિકાર રૂપની
 ઉપાસનાઓમાં નીચેની ત્રણ ઉપાસના બાંધન મય કહેવાય
 છે. ત્યારે તૂર્થ બ્રહ્મ ની ઈશ્વરોપાસના-મોક્ષમય કહેવાય
 છે. તેથી ઐકાર સ્વરૂપ પૂર્ણબ્રહ્મ પરમેશ્વર પુરુષોત્તમ નામથી
 પ્રસિદ્ધ પાંચમા પાદ રૂપ શ્રી મહાગણુપતિ અથવા

^૧ શ્રીમદ્ ભાગવત અને શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતાના ઉપર સર્વ માન્ય
 ટીકા કરનાર પરમ વૈષ્ણવ પરમાત્મા શ્રીધર મહારાજે સનાતન વૈદિક
 ધર્મની પ્રણ્યાલિકાને યોગ્ય માન આપેલું છે. અને પોતે પણ જણાવી
 ગયા છે કે-ઐકાર સ્વરૂપ પંચાયતનમાં ભેદ ભેદ કરવો નહિ. નારાયણે
 ગણુદે બંધિકે માસ્કરે તથા ॥ મેદોમેદોન કર્તવ્યઃ કર્તવ્યો બ્રહ્મચાતકીઃ ॥
 શ્રીચરી ટીકાયાં ॥

બ્રહ્મણુરૂપિની ઉપાસના ત્રણેવેદ ત્રણેવ મળતી આ કૃતિ પ્રમાણુ પૂર્વક બ્રહ્મવિત્ (જીવ-મુક્ત-યોગી) પરમપદની પ્રાપ્તિ રૂપ હોવાથી બંધન મોક્ષથી પરે શ્રેષ્ઠ બ્રહ્મભૂતતાને આપનાર છે. એટલે હંકાર પરબ્રહ્મ પરમાત્મા પરમેશ્વરના ઉપસ્થિત પ્રકાર સ્વસ્તૈષ્ઠ સ્વરૂપ શ્રી મહાગણુપતિની શબ્દ બ્રહ્મ ઉપાસના એજ અંતિમ ઉપાસના છે એમ વેદ પ્રમાણુ છે. સ્વસ્તૈષ્ઠ ત્રણ અધિષ્ઠાન સ્વરૂપ હોવાથી તેજ અસ્તિ પ્રમાણુ રૂપ કહેવાય છે. એટલે વિનુરૂપેગણેશ્ચ્યાત્ સ્વરૂપે અધિષ્ઠાન પરબ્રહ્મની ઉપાસના તેજ પતિના પતિ સ્વરૂપની કહેવાય છે. કેમકે બુદ્ધિનો અંતિમ ભેદ મય જીવાત્મા અનુક્રમે ઉપાસનાથી ચઢી આવતો આવતો અંતે સ્વસ્તૈષ્ઠ (શ્રી મહાગણુપતિ) બ્રહ્મની ઉપાસના વડે ઉપાસ્યની ઐક્યતાનો અનુભવ કરે. અને ભેદ બુદ્ધિનો પરસ્તૈષ્ઠબ્રહ્મ પ્રકારમાં વિલય કરે. એટલે માત્ર સ્વસ્તૈષ્ઠપાનુસંધાન સાધ્ય થતાં અંતે પોતેજ પરમાત્મા અવશેષ છે. એવા અનુભવ છે. તુર્માતીત-ગુણુતીત અવશેષ અસ્તિ સ્વરૂપે છે. કે જે મુક્ત સ્વરૂપે છે. આ વેદ સિદ્ધાન્ત તે આગ્રહી મત મતાંતર નથી.

ચતુર્થ—તૂર્થપાદ બ્રહ્મ પર્યંતની ચાર ઉપાસના પ્રકૃતિ બુદ્ધિયુક્ત હોવાથી દેવી (શક્તિ) બ્રહ્મ-સૂર્ય બ્રહ્મ-વિશ્ણુ બ્રહ્મ-અને શિવ મહેશ્વરાદિ નામથી દેવતાની ઉપાસના કરતાં તે તે બ્રહ્મરૂપ નામનાં દર્શન માનસજલથી મનુષ્યાકૃતિ રૂપે આકારવામાં આવે છે. કેમકે અધ્યસ્ત પ્રમાણુથી બંધ મોક્ષના

- હેતુ રૂપ છે. પણ બ્રહ્મભૂયતીના પરમપદ રૂપ અંતિમ અસ્તિ પ્રમાણભૂત-આવૃત્તિ શ્રી મહાગણપતિના નામથી ઉપાસના કરતા-ગણપતિ દર્શન ઈકાર પરમેશ્વર સ્વરૂપ ઈકારના આકારથીજ સ્વતઃસિદ્ધ છે. ઈકાર સ્વરૂપમાં ઉભો ઈકાર જોવો તે ગણપતિના દર્શન રૂપ છે. તેજ સ્વસ્ત્રવેદ્ય બ્રહ્મ ઉપાસ્ય છે. તેમ ઈકાર જેમ જોઇએ છીએ તેમજ જોવો એ પરસ્ત્રવેદ્ય બ્રહ્મ ઉપાસ્ય સાથે અલેદતા છે.
- એમ સ્વસ્ત્રવેદ્ય અને પરસ્ત્રવેદ્ય રૂપ પ્રકારથી ઈકાર મય તાદામ્યતા દર્શક ઉપાસના શ્રી મહા ગણપતિના દર્શનથી સિદ્ધ બ્રહ્મભૂયપદ પ્રાપ્તિરૂપ છે. ઐટ્ઠિ નામના આગ્રહને સ્થાન નથી.
- નીચેના પ્રથમ પાદ-દ્વિતીય પાદ-તૃતીય સમપાદ અને ચતુર્થ તુર્યપાદ-બ્રહ્મના નામની ઉપાસનાના પવિત્ર અલેદ બલ શિવાય, તુર્યાતીત પંચમ પાદ શ્રી મહા ગણપતિના દર્શન રૂપ શ્રી ઈકાર પરબ્રહ્મ પરમાત્મા પરમેશ્વરની ઉપાસના થઇ શકતી નથી. ચાર પાદની ઉપાસનાના બલનો અનુભવ તે પંચમ ઈકાર સ્વરૂપમાં અલેદ રૂપ છે. તેથી બ્રહ્માકાર ઉપાસના પ્રકારથી અલેદ યોગ કદાપી નાશ પામતો નથી-તેમ કોઈ પ્રકાર કે નામ લેદથી ઉપાસનામાં લેદ નિંદા થતી નથી. તેથી સનાતન ધર્મની કેસરી ગર્જના પંચાયતન અલેદ ઉપાસનાને અલેદ યોગ રૂપમાં ગણે છે. અથવા સમ્યક્ ચોક્ષ કહેવાય છે. જેમ પહેલી-બીજી-ત્રીજી અને ચાથી ચોપડી ભણ્યાથીજ પાંચમી ચોપડીમાં જાય તે વખતે નીચેની ચાર ખુકોની નિંદા ગણાય નહિ-કેમકે ચાર ખુકોનાં બલરૂપ અનુ-

ભવથીજ આ પાંચમીની પ્રાપ્તિ છે. એમ પાંચમી ચાપડી તે ચાર ભુકની ઐક્યતા રૂપ અભેદ યોગરૂપ-અધિષ્ઠાન સ્વરૂપ પંચમ પાદ છે. જેથી સનાતન વૈદિક ધર્મના સિદ્ધાન્તમાં તે અધિષ્ઠાન (અસ્તિ પ્રમાણરૂપ) ની મુખ્ય ઉપાસના-અને અન્ય નીચેની ચાર પદની ઉપાસના તે ગૌણ ઉપાસના નામથી અભેદયોગની સમ્યક્ યોગરૂપ ઉપાસના સ્વતઃસિદ્ધ ઐક્યારમયજ છે.

ઐક્યાર પરબ્રહ્મ પરમેશ્વરનીજ ઉપાસના તે શ્રીમહા ગણુ-પતિ નામની છે. ગણપતિ ગણપતિ શબ્દાર્થથી સિદ્ધ છે. એક સંજ્ઞારૂપ એક વચન-એ સંજ્ઞારૂપ દ્વિવચન-અને ત્રણ સંજ્ઞા રૂપથી બહુવચન સિદ્ધ છે. અને ચાર અથવા તેથી વિશેષ એક સંજ્ઞામાં ગણ ધાતુથી સંખ્યાને એવા અર્થ સમૂહ વાચકે ભાવથી સિદ્ધ છે. જેથી અનંત પણાની સાથે ઐક્યારમાં અનંત કોટી બ્રહ્માંડગણુના સમાવેશ રૂપ દેવગણ, અસુરગણ, મનુષ્યગણ, પશુગણ, પક્ષીગણ, પાષાણુગણ, આદિ અનેક અનંત ગણુની યોજનાના પતિ પણાના અર્થથી ઐક્યાર સ્વરૂપાકાર શ્રીમહાગણુપતિ નામરૂપ દર્શન અભેદપણાને જણાવે છે વળી તેજ ઐક્યાર શ્રી મહાગણુપતિના પ્રતિપાદનમાં પતિ પતીનાં આદિ શ્રુતિપુકાર છે તેમ બ્રહ્મણસ્પતિ નામથી. પણ અન્નાદિ પ્રાણુ-મન આદિ અનંત બ્રહ્મ ગણુની સંજ્ઞાના આધારે તેના પતિરૂપની શ્રી મહાગણુપતિ નામ દર્શનરૂપ ઐક્યાર પુરૂષોત્તમ પરમેશ્વરની ઉપાસના સ્વતઃસિદ્ધ છે. ગણપતિ શબ્દાર્થમાંજ ઐક્યાર સ્વરૂપના અસ્તિત્વ અધિષ્ઠાનના સ્વરૂપનો સમાસ

થતો હોવાથી ઐકાર એટલે ગણ સાથે પતિ અને ગણપતિ એટલે ઐકારજ સ્વતઃ સિદ્ધ છે.

ઐકાર સ્વરૂપ શ્રી ગણપતિ સંસારમાં ગણ સાથે પતિ પાણીની સમગ્રણ અધિષ્ઠાનના સન્માન પૂર્વક વેદ વિધિરૂપની જાણવી. જેમાં પાંચેનો અલેદ સમાવેશ હોવાથી અને તેજ સ્વસંવેદ્ય-પરે પરસંવેદ્ય હોવાથી તુર્યાતીત-ગુણાતીત અવસ્થાતીત-ત્રિકાલાતીત તેજ છે કે જે તુર્યબ્રહ્મ (ચતુર્થપાદ બ્રહ્મ ઈશ્વર)થી પરે પરમેશ્વર સ્વરૂપે પુરૂષાતીત અથવા પુરૂષોત્તમ કહેવાય તો પણ તે ઐકાર સ્વરૂપ શ્રી મહાગણપતિજ છે. પ્રકૃતિ બુદ્ધિ માયાના વિકારરૂપ ત્રિગુણની ઉપાસનામાં સત્વગુણ વિષ્ણુ-રજોગુણ બ્રહ્મા (સવિતા) અને તમોગુણ રૂદ્રની ત્રીપાદ ઉપાસનાનો સમાવેશ તુર્યપાદ બ્રહ્મ સદાશિવ માહેશ્વર-ની ઉપાસનામાં છે અને તુર્યપાદ બ્રહ્મનો સમાવેશ અધિષ્ઠાન સ્વરૂપ ઐકારમાંજ એટલે સ્વસંવેદ્ય તુર્યાતીત બ્રહ્મમાં છે. અર્થાત્ માયા વિકાર લાવ બાદ કરતાં ગુણરૂપ દેવ પુરૂષાની કે ગુણાત્મકરૂપ ઈશ્વરની ઉપાસના બુદ્ધિ પરતી નથી. ઐકારમાંજ થાય છે. શ્રીમદ ભગવદ્ગીતામાં શ્રીસદ્ગુરુ કૃષ્ણ પરમાત્માએ પણ વૈદિક પંચાયતન ઉપાસનાનો અલેદ જણાવવા માટે ઐ મિત્યેકાક્ષરં ત્રણ વ્યાહરન્ આ મંત્રથી ઐકારની ઉપાસના કરવા આજ્ઞા કરેલી છે. અને પોતાના મૂળ વિષ્ણુરૂપની અક્ષરાણામકારોસ્મિ આ મંત્રથી ઐકારમાંની અકાર માત્રા વિષ્ણુ સ્વરૂપની છે એમ ઐકારમાં અલેદ બતાવી વૈદિક વિધિની મર્યાદા સાચવેલી છે. અર્થાત્ પંચાયતનમાં ગુણ

રૂપે-માયાનો સમાવેશ કરતાં પાદ માત્રારૂપની ભાવના અન્યથા લક્ષણથી પ્રજ્ઞાકારરૂપે છે. તે પણ ચતુષ્પાદ પર્યંત ગોણુભાવ છે. માટે વૈદિક સનાતન ઉપાસના પ્રકારમાં અલેદરૂપની યોજના ઝંકારમાંજ ઘટાવી લીધી છે. આગ્રહી ઉપાસનામાં તંત્રવિધિ યોગે-દેવની ઉપાસના માન્ય કરીએ તો વૈદિક ઉપાસનાની મહત્તાને હાનીકારક નથીજ. તેમ ઉપાસના સિદ્ધ પણ નથી. ઉપાસનાનો વૈદિકવિધિ સનાતન હોવાથી પુરાણોમાં તેજ વિધિ અંગિકાર કરેલો જોવામાં આવે છે, કેમકે ઉપાસના સાથે નવધાસક્તિનો સબંધ અલેદ રૂપનો છે. તેમ પંચાયતનના જુદા જુદા નામવાર પુરાણોની સંજ્ઞામાં પણ સર્વજ્ઞ પ્રજ્ઞભાવનો અનુભવ રાગદ્વેષાદિ અધિષ્ઠાન ઝંકાર પરમેશ્વરમાં જણાવેલો હોવાથી અલેદરૂપનો છે. શ્રીભગવદ્ગીતામાં ઐ મિત્યેકાક્ષરં બ્રહ્મ આ મંત્રથી પંચાયતન અલેદ સ્વરૂપની ઉપાસના કરવાની આજ્ઞા છે. અધિષ્ઠાનની ઉપાસનામાં અન્ય ચાર પાદ કે ચાર માત્રાનો સમાવેશ તે ઝંકાર પ્રજ્ઞજ છે. પુરાણોમાં તે અનુક્રમ શ્રીપુરાણોપનિષદો શ્રીમૈદ્ગલેય મહાપુરાણની શ્રીયોગગીતામાં વર્ણવેલો છે. આ પુરાણને કોઈ આંગીરસ પુરાણ પણ કહે છે. વેદવિધના અનુભવ પૂર્વક ગાયત્રીની ઉપાસના તેજ દેવીપ્રજ્ઞની ઉપાસનાથી પ્રથમ આરંભ કરતાં બીજી સૂર્યપ્રજ્ઞની ઉપાસનાનો યોગ પ્રાપ્ત થાય છે. એમ જિલય પાદ તે અસત્ અને સત્ પાદ છે. આ જિલય ઉપાસના સિદ્ધ થતાં અંતે સમયોગ રૂપ વિજ્ઞાનપ્રજ્ઞની ઉપાસના-

અને એ ત્રણે ઉપાસનાના યોગબલથી તુર્યશિવબ્રહ્મની ઉપાસના પ્રાપ્ત થાય છે. એ પ્રકારે ચાર ઉપાસના ચતુર્થ વિધીએ સિદ્ધ થતાં-કોઈ નામની ઊઘાનીચી નીંદ્રા સ્તુતિ ન થતાં તેના પૂર્ણ યોગબલથી ચાર પાદના અધિષ્ઠાન સ્વરૂપ-અસ્તિત્વ સ્વરૂપ-સ્વસ્વેદ્ય બ્રહ્મસ્વરૂપ-ઐકારમય ઐકારના આકાર સમાન-શબ્દાર્થ સત્તા અભેદરૂપ શ્રી ગણપતિની ઉપાસના છે. તે અંતિમ-ઉપાસનાના યોગે પરે-પરસ્વેદ્ય સ્વરૂપમાં જ્ઞાનભક્તિના બલથી ઋતંભરા બુદ્ધિ આદિ અનંત બ્રહ્માંડોનો લય કરી જીવન્મુક્ત-યોગી-બ્રહ્મવેત્તા બ્રહ્મભૂયતાને પામે છે. એમ વેદની સનાતન મર્યાદા પુરાણમાં અનુક્રમે છે. આવો સનાતન અનુક્રમનો અનુભવ ખીજાં પુરાણોમાં દર્શાવેલો નથી. જો હોય અને કોઈ વિદ્વાન તે વૈદિક પંચાચતન અનુક્રમ પ્રસિદ્ધ કરશે તો લોક કલ્યાણમાં પોતાનું કલ્યાણજ છે.

માત્ર ઐકાર પરબ્રહ્મ પરમેશ્વરનો શુદ્ધ આકાર શ્રી ગણપતિના સ્વરૂપમાં અભેદ છે. તેમ ગણપતિનો આકાર પણ ઐકાર પરમેશ્વર સ્વરૂપે અભેદ છે. તેથી તે ઐકારરૂપી મગવાન ચો વેદાદૌ પ્રતિષ્ઠિતઃ ॥ તેજ ગણપતિ પરબ્રહ્મની અંતિમ ઉપાસના ઐકારનીજ ઉપાસના છે. એમ વેદો શાસ્ત્રો પુરાણોની ઐક્યતા હોવાથી-અત્યાર પર્યંત થયેલા માહાત્મ્યોમાં રામદાસસ્વામી-જ્ઞાનેશ્વર મહારાજ-આદિ મહત્ પુરૂષો પણ માન્ય કરી લખી ગયા છે. તેમ વૈદિકવિધિનાં કર્મોમાં

પણ મંગલાચરણથી અનેક પૂજના અધિકારમાં આદિ પૂજનાધિકાર તે ઝંકાર સ્વરૂપાકાર શ્રીમહાગણપતિ મહારાજનોજ છે. અને તેમજ પૂજ થાય છે. આ સનાતન વૈદિકધર્મની પ્રણાલિકામાં ઝંકાર પંચાયતનનો સમાવેશ હોવાથી ગણપતિનો આગ્રહીમત કહેવાતો નથી. તેમ આગ્રહી ઉપાસના પણ નથી. આવી રીતે પાંચ પાદ ક્રમથીજ-પ્રદક્ષના અર્થવાચક અને સત્તાવાચક સ્વભાવેજ અભ્યાસ કરતો ઉપાસના કરનાર અધિક્ષાન સ્વરૂપ ઝંકાર પ્રદક્ષની પૂર્ણતાને બાણી ઉપાસના કરે છે. એટલે ભેદભેદ રહેતો નથી. તેજ શ્રીમહાગણપતિ સ્વરૂપે પ્રત્યક્ષ સિદ્ધ ઝંકારનું સ્વરૂપ સ્વતંત્રતાન લાવથી છે ગણ વિનાનો પતિ કોણુ ? ? ? તેમ પતિ સંજ્ઞા વિના ગણ પણુ કોણુ ? ? ? એટલે ઝંકાર સ્વરૂપાકાર ઝંકારજ આ ગણુ સહિત પતિ સ્વરૂપે ઈષ્ટ ઉપાસ્ય પંચાયતનની અભેદતાથી છે. આ ઉપરથી સ્વતઃસિદ્ધ સમજવું ઘટે છે કે-આ પંચાયતન સ્વરૂપ દેવમાંથી પોતાને ગાહે તેને ઇબ્દ માની મધ્યમાં બેસાડી અન્ય ચાર દેવ સ્વરૂપને ચાર બાજુએ બેસાડી પંચાયતન ઝંકાર પૂર્ણની પૂજ કરે. એટલે ગણુ સાથે પતિ ઝંકારનીજ પૂજ થાય છે. એમ તે ગણુપતિ શબ્દની મહત્તા-અર્થ-અને સત્તાવાચક પરબ્રહ્મ પરમાત્મા સ્વરૂપની છે.

અધિક્ષાન સ્વરૂપ ઝંકાર પરમેશ્વરના અંગિ પણામાં પૂર્ણતાનો અનુભવ કરીજ લેવો. એટલે મતમતાંતર વાદનો આપે નાશ થાય. ઝંકારના અંગમાં પંચાયતનની ગોઠવણ

કરતાં ગણરૂપ ચાર દેવની ચાર દિશા અને મધ્યમાં બેઠેલા દેવની પતિ રૂપ ભાવનાથી આપોઆપ શ્રી મહાગણપતિ કે ઈંકાર પ્રત્યક્ષ સિદ્ધ થાય, અટલે શક્તિ-સૂર્ય-વિષ્ણુ સદા-શિવ અને ગણુપતિ એમ પાંચેથીજ સંપૂર્ણતા છે. જેથી કોઈ દેવની મનુષ્યાકાર મૂર્તિ ચીતરી તેના હૃદયમાં ઈંકાર બતાવવાની જરૂર પડવાની નથી. ઈંકારનો સ્વતોત્થાન ભાવતે ઈં આવી રીતે સ્વસ્ત્રવેદ્ય શ્રીમહાગણુપતિના મુખનેજ સમ-જાવે છે. દેવ કે મનુષ્ય કે સર્વનું સાચું ઓગળાણ મુખ ઉપરજ હોય છે. મુખ ઉપરથી આ અમુક દેવ કે અમુક માણસ છે એમ સ્વતઃ સિદ્ધ થાય છે એમ ગણુપતિના આકારથી શ્રી ઈંકાર મુખ દર્શનથી આપોઆપ સિદ્ધ છે અને ગણુપતિ શબ્દથી અર્થરૂપે અને સત્તારૂપે ગણ અને પતિ શબ્દનો અભેદાર્થ તેમ પૂર્ણપણાની સત્તામાં ઈંકારમય સર્વ રીતે પંચાયતન સિદ્ધજ થાય છે. જેથી શિવ પ્રમુખ પંચાયતન માંડીને કે વિષ્ણુ પ્રમુખ પંચાયતન સ્થાપીને પોતે અભેદરૂપે પૂજા કરે. તો પણ તે ગણ અને પતિ ના પ્રમુખપણાથી તે ઈંકાર સ્વરૂપાકાર ગણુપતિજ સ્વતઃ સિદ્ધ છે એમ એ દેવોનું અભેદ તુટતું નથી. અને વેદ વિરૂદ્ધ જવાની પણ જરૂર નથી. આમ શૈવોએ અને વૈષ્ણવોએ પોતાના આગ્રહીવાડાઓના મતમતાંતર ભેદોનો લય કરવો. કે કોઈ અન્યાયથી કહેવાયજ નહિ.

વિશેષ ખુલાસા માટે ઈંકાર વ્રજ ઉપાસના અને મૂર્તિપૂજા નામનો ગ્રંથ જોવાને સર્વ શૈવો-વૈષ્ણવો-સૌરો-શાક્ટો

અને આણુપત્યે તેમ ધર્તર વૈદિક અવૈદિક ઉપાસક બંધુ
ઓને પોતાના કલ્યાણાર્થે પ્રેમ જણાવવામાં આવે છે.

ૐકારજ અનેક પ્રકારનો પણ પ્રકાર સ્વરૂપ છે. એટલે ૐ
કાર પરમેશ્વરનું ધ્યાન કરતાં પોતાના હૃદયમાં તેનો બાહ્ય-
તર આકાર જ્યોતિતાદાત્મ્ય ભાવને પામવો બોધ્યો. અને તેમાં
જીવાત્મા પોતાનો ચેતનરૂપ ચેતન વિકાસ જુએ. એટલે
વ્યાપક સર્વ વિકાસ સિદ્ધ થાય છે. સર્વ વિકાસના અંતમાં
અનુભવની શિમાએ ધ્યેયાકાર પૂર્ણવિકાસની સિદ્ધિ થતાં
અન્યભાવ ન રહેતાં અનન્ય ભાવ થાય છે. જેમ નાદબ્રહ્મની
ઉપાસનામાં નાદમય તદાકાર ભાવ પ્રાકટ્યને પામે અને પછી
અનન્યતા સિદ્ધ થાય. તેના કરતાં વિશેષ બલવાન આ ૐ
કારના ચેતન વિકાસ આકારમાં તદાકાર રૂપે સિદ્ધ થતાં
વાર લાગતી નથી. એટલે તત્ સમયે મનુષ્યાકાર મૂર્તિરૂપ
આકાર-વિજતી માયાનો બાહ્ય ભેદમાં લય જાય છે. એટલે
ઉપયોગી નથી. માંટે ધ્યાન કરનારે ૐકારના ધ્યાન સમયે
માત્ર ૐકારમય ધ્યાન કરવું. મનુષ્યાકાર કોઈ મૂર્તિ કામ
આવનાર નથી. એમ સ્વતઃસિદ્ધ અનુભવ છે. મનુષ્યાકાર
કોઈ મૂર્તિનું ધ્યાન મનુષ્યાકાર ધ્યાનની તાદાત્મ્યતા આપે
તો તે ૐકારમય કહેવાય નહિ. ૐકારનુંજ ધ્યાન ૐકારાકાર
ધ્યેય સ્વરૂપમાં પૂર્ણ વિકાસ પરમપદ સ્થાનની પ્રાપ્તિ
કરનાર છે. જીવાત્માની બાહ્ય મૂર્તિ મનુષ્યાકારની છે. તે પોતાના
મનુષ્યાકાર ધ્યાનના દેવોની મૂર્તિમાં ધ્યાન કરતાં મનુષ્યમય
વિકાસની સ્થિતિમાં રહે. અંતરે ચેતન વિકાસ સમયે હૃદયગત

ઐકાક્ષી આકારથીજ ચેતનવિકાસમય થાય. તેથી ઐકારના
ધ્યાનમાંજ પૂર્ણવિકાસ છે. જેથી મનુષ્યાકાર સૂત્રરૂપ
કોઈપણ દેવાદિકનું ધ્યાન- (પ્રદાબૂયતા) પરમપદની
પ્રાપ્તિરૂપ નથી.

અત્યાર પર્યંત અર્થવાચક ઐકારના સ્વરૂપ અને આકારનો
મહિમા વર્ણવ્યો છે. હવે સત્પદ્મરૂપને બાણપાની જરૂર છે.
ઐકાર પરમેશ્વરની અધિષ્ઠાનભૂત પતિએના પતિરૂપની સત્તા.
તે પૂર્ણપણને દહીને કલંકસરા બુદ્ધિ પ્રકૃતિ માયાએ પોતાનામાં
સમાવધા રૂપની મુખ્ય છે. તેથીજ મહાગણપતિની સ્ત્રીરૂપ
ભાવવાળી બુદ્ધિનો એગ વર્ણવાય છે. હવે એથા સુર્ય-
નેત્રીપાદમાં તે પરમેશ્વરજ નીચે ઉતરતાં હૃશ્વર કહેવાય ત્યારે
તે બુદ્ધિનો સાક્ષી એવી સત્તાથી કહેવાય છે. તેજ સદા-
શિવ મહેશ્વર છે. તેથી નીચે ઉતરતાં પરમેશ્વરજ સાક્ષી
મટીને અંતર્યામી-અથવા વ્યાપક રૂપ કહેવાય તે પણ
બુદ્ધિમાં અંતરગમન કરનારો બુદ્ધિમાંજ વ્યાપક થઈ રહ્યો
છે. ત્યાં બુદ્ધિરૂપ સુણ એમ વેદશાસ્ત્રો સત્તાને વર્ણવે છે.
આ ત્રીજો પાદ-સમપાદ વિપ્લુ શબ્દની સત્તાના ભાવથી છે.
ત્રીજા પાદમાંથી બીજા સત્પાદમાં ઉતરે ત્યારે અંતર્યામી
સંગ રહેલી નથી બીજા પાદમાં પ્રકાશક એમ સત્તા ધાર-
ણથી બુદ્ધિનો પ્રકાશક તે સવિતા-સૂર્યરૂપ સત્તાથી વર્ણવાય
છે. સર્વસ્થાન પાદને પ્રમાણ છે. આગળ તેથી પણ નીચે
ઉતરી પ્રથમ પાદ આસત્ પાદમાં ઉતરે ત્યારે બુદ્ધિજ સ્વયં
પ્રકાશ રૂપે-જગદંબા, દેવી, શક્તિ રૂપથી દેહમાં પ્રત્યક્ષ

સિદ્ધ કહેવાય એમ સત્તારૂપથી પતિસંજ્ઞા, સાક્ષીસંજ્ઞા, વ્યાપકસંજ્ઞા. પ્રકાશકસંજ્ઞા-અને પ્રકાશસંજ્ઞાથી ગણપતિ-શિવ-વિષ્ણુ-સૂર્ય અને શક્તિ એમ ઝંકારમાં પંચાયતન અલેહ રૂપથી સેવાય છે. તે મુમુક્ષુજનને જાણવા સમજવા મારેજ છે.

અવેદિક વિચારના પોતાના આગ્રહી મતમતાંતરના મનાવેલા અને માનેલા ઇશ્વરના નામને તેમ પોતાના આગ્રહને સાચો જણાવવા આ ઝંકાર પરબ્રહ્મ પરમેશ્વર શ્રી મહા ગણપતિના વેદોક્ત પુરાણોક્ત સ્વરૂપના સ્વતંત્રસિદ્ધ પ્રમાણને માનતા નથી એટલું જ નહિ પણ શ્રીમહાગણપતિ તે મહાદેવના પુત્ર છે એમ જોલે છે. તેમ વેદોથી સિદ્ધ આદી અધિગ્રાન બ્રહ્મ સ્વરૂપને આદિ પૂજના ધિકાર છતાં મહાદેવજીએ તે અધિકાર આપ્યો એમ સમજાવે છે. એટલે શ્રીગણપતિની મહત્તા ઠાંકવાના પ્રયત્નો કરે છે. પણ જે વાત વેદોથી સિદ્ધ છે. તે ફરી શકનાર નથી. તુર્યાપદ બ્રહ્મ ઇશ્વર પુરૂષ મહાદેવના તે તુર્યાતીત મહાગણપતિ ઇષ્ટ પરમેશ્વર છે. અને ઝંકાર સ્વરૂપ હોવાથી તેનુંજ સમાધિ સમયે નિત્ય ધ્યાન કરે છે. એમ સ્કંદપુરાણમાં સાદ્ સાદ્ છે. ધ્યાને મનસિમેજાતઃ પુત્રત્વં પાલય પ્રભો ॥ શિવ પુત્ર इतिख्यातो लोकेऽस्मिन्मगबन्मव ॥ તેમજ શ્રીમદ્ પુરાણોપનિષદી માહગલ મહાપુરાણમાં પણ સમાધિજં પરંબ્રહ્મ તદેવ પુત્ર उच्यते ॥ અતઃસમાधि जौयोमे गणेशः पुत्रतांययौ ॥ ઇત્યાદિથી નિશ્ચય છે કે મહાદેવજી પોતે કહે છે કે મારા મનમાં ધ્યાન વડે મારા ઇષ્ટ ઝંકાર સ્વરૂપને ગિતપત્ર કીધા તેથી તે મારા પુત્રરૂપે “શિવપુત્ર” એમ જણાય તો તે હરકત નથી. બાકી તે મારા ઇષ્ટ ધ્યાન કરવા યોગ્ય તત્વ સ્વરૂપ પરમાત્માજ છે. તેમજ નંદિશ્વરના પ્રમયી

મહાદેવજી કહેવા લાગ્યા કે તે પરબ્રહ્મ પરમેશ્વર ઝંકાર પ્રભુને મેં
સમાધિમાં ઉત્પન્ન કરેલા પુત્ર છે એમ બોલે છે. આટલાજ મટે
સમાધિમાં ઉત્પન્ન થયેલા તે મારા પુત્ર રૂપથી વેદમાં પણ શિવસુતાય
એમ જણાવેલું છે. આ ઉપરથી એવા અજ્ઞાન જનોના વિચારોને
કદાપી સત્ય માનવા નહિં. તે શિવમુત્ત તરીકે આ પંચાયતન
ઝંકારમાં બેઠેલા નથી પણ પરબ્રહ્મ પરમાત્મા ઈષ્ટ ઉપાસ્ય અધિ-
ષ્ઠાન તરીકે આ પંચાયતન ઝંકારમાં બેઠેલા છે એમ જાણવું અને
આપણે પણ તેમજ સમજવું જોઈએ.

ૐ

ઐકાર સ્વરૂપ પંચાયતન અભેદ શ્રી મહાગણપતિના
ઉપાસક ભક્તરાજનાં લક્ષણો.

(પ્રકાશક) રા. કાશિશંકર વિદ્યનાથ માસ્તર. ગામ આરાનાએ
પરમાર્થ પ્રસિદ્ધ કર્યા છે.

- ॥ ઇંદ્રુવાચ ॥ વદ બ્રહ્મન્ મહાભાગ ચિન્હાનિ ગણપાત્મના ॥
કૌશ્ઠિનૈઃસંયુતા નિત્યં ગાણપત્યાશ્ચરંતિહિ ॥૧॥
- ॥ ચારદુવાચ ॥ સર્વોંગે ચંદના લેપો રક્ત ચંદન સંયુતઃ ॥
શર્મામંદાર માલાચ તેષાં હસ્તેગલે ભવેત્ ॥૨॥
- સદા ગણેશ નામ્નશ્ચ શ્રવણે તત્પરાઃસ્મૃતાઃ ॥
કિર્ત્તને ભાવ સંયુક્તાઃ ગાણપત્યાહમે બુધ્ધાઃ ॥૩॥

- ॥ द्वंद्वस्वभावो हृदिनो भवेत्कदा येनिस्युहा भोगधराः सुनिर्मलाः ॥
 ॥ गाणेश्वरा वंदनशीलकाःसदा तान् गाणपत्या न्यवर्देतियोगिनः॥४॥
 ॥ नित्यं स्वधर्मेणच संयुतास्तथा नमानयंतिसपवर्ग कंकवा ॥
 ॥ भक्त्यै निमग्ना गणराज कर्मणि तान् गाणपत्या न्यवर्देति योगिनः॥
 ॥ नस्थान मेहादिक मात्रयंति ये प्राप्य साधेत्यवलंभिन्ने परे ॥
 ॥ चित्तमणौ चित्तनिवेश काःसदा तान् गाणपत्यान् ॥६॥
 ॥ औते तथास्मार्त्त भवेषु कर्मणि संसक्तदेहा गणराज सिद्धये ॥
 ॥ सर्वाणि कर्माणि समर्प्य नैजये तान् गाणपत्यान् ॥७॥
 ॥ निदांस्तुति वीक्ष्यधिकार बर्जिताः कांता सुवर्णादिषु भावहीनकाः॥
 ॥ प्राटंति विमेश्वर भक्ति कालसां स्तान् गाणपत्यान् ॥८॥
 ॥ आच्छादिता येन चक्रेनभाविता स्तिरस्कृता देववरिष्ठ भोजिनः ॥
 ॥ जीवैर्हता दोषविहीन चेतस स्तान् गाणपत्यान् ॥९॥
 ॥ नेच्छन्ति कैलास निन्दकाः न ब्रह्मभूयं न रसांरसातलं ॥
 ॥ भक्तिसदेच्छंति गणेश भाविकां तान् गाणपत्यान् ॥१०॥
 ॥ मुद्गलउवाच ॥ एव मुक्त्वा महेंद्रं नरदः स्वेच्छया मुनिः ॥
 ॥ ययौ विमेश्वरं गायं यत्रतत्र प्रजापते ॥११॥
 ॥ एतत्ते गाणपत्यानां स्वरूपं कथितं मया ॥
 ॥ श्रवणं त्याप संपूतमज्ञानं नाशमात्रजेत ॥१२॥
 इति श्री मत्स्ये. मौ. पंच. लम्बो. गाणपत्य स्वरूप वर्णनं
 नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥

મંત્ર પૂઠ જે-તે જ્ઞાના મહા તપસ્વિ પુત્ર નારદજી !!! ઝંકાર સ્વરૂપ અભેદ પંચાયતન ગણપતિ ની ઉપાસના કરનાર ભક્તરાજનાં ચિન્હો (લક્ષણો) કેવાં જોઈએ. ભક્તનાં લક્ષણો અને ભક્તોનું વિચરણ કેવા પ્રકારે હોવું જોઈએ તે કહો.

નારદજી કહેવા માગ્યા-હે ઈન્દ્ર !!! ઝંકાર સ્વરૂપ અભેદ પંચાયતનની વેદોક્ત કે પુરાણોક્ત ઉપાસના કરનાર સજ્જન ભક્તરાજ ગૃહસ્થોએ પ્રથમ દેવપ્રસાદ રક્તપ્રાપ્તિને પોતાના સર્વાંગે શ્રેષ્ઠ કરવો જોઈએ. તેમ પોતાના હાથમાં અને ગળામાં શમી અને મંદારની માલા ધારણ કરવી. ઝંકાર સ્વરૂપ શ્રીમહાગણપતિના અનેક નામોનું નમસ્કરણ કરવામાં અને મહિમાનું શ્રવણ કરવા સાવધાન રહેવું. તેમજ પરમેશ્વર ઝંકારના અનેક નામોથી કીર્તન કરવું. પોતાના કલ્યાણકારી પ્રભુ પ્રત્યે સાચા ભાવથી વર્તન ચલાવનારને વિદ્વાનો ગાણપત્ય કહે છે.

એવા ભક્તરાજ પુરોષોએ પોતાના હૃદયમાં સુખ દુઃખ ભાવ-રાગ-દ્વેષભાવ-હર્ષ શોકભાવ-અહં મમભાવ-માનાપમાનભાવ-ઇ. અનેક દ્વેષોનો પ્રવેશ થવા દેવો નહિ. સર્વ પ્રકારથી નિરપૂલ રહેવું જોઈએ. શિવે વિષ્ણૌ ચ શક્તૌચ સૂર્યમયિનરાધિપ ॥ યાઽમેદ બુદ્ધિયોગસ સમ્યગ્દા નોમ્તો મમ્ ॥ એમ પરમેશ્વર ઝંકારનાં ગણેશ શિવ વિષ્ણુ સૂર્ય શક્તિ એ પાંચે નામમાં સમાન અથવા અભેદ યોગ ધારણ કરી ભજન પૂજન કરવું. કોઈ પણ નામની નિંદા કરવી નહિ તેજ અભેદ યોગ કહેવાય છે. વળી પાપ-પાપાંડ દંભ-જીવકપટ, પ્રપંચ-અનૃતવાણી અને અનમત્વ મળથી સદાએ નિર્મલ રહેવું. ઝંકાર પંચાયતનની અભેદ ઉપાસના કરનાર ભક્તોને નમસ્કાર કરવા. અભયર્યનું શ્રેષ્ઠ પાત્રન કરવું એવા મુમુક્ષુ ગૃહસ્થ સમજીને મહાયોગીજનો ઝંકારના શ્રેષ્ઠ ઉપાસક કહે છે.

હમેશાં સનાતન વૈદિક ધર્મની મર્યાદાપૂર્વક પોતાના વર્ણ-જાતીના

ધર્મોનું યથાર્થ સેવન કરવું. (બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્રોએ પોતપોતાના વર્ણ બતીના ધર્મની મર્યાદાએ પોતાનું વર્તન રાખવું. અન્યના ધર્મ સેવવા નહિં) સ્વર્ગાદિક અપવર્ગની શ્રેષ્ઠતાનું માન ધરવું નહિં અને સદાકાળ ઐકારનાથ અભેદ પંચાયતન ગણરાજની સેવા ભક્તિમાં નિમગ્ન રહેવું. એવા પાત્ર અધિકારી સજ્જન ભક્તરાજને મહાયોગીજનો ઐકાર પરમેશ્વરના સાચા ઉપાસક કહે છે.

એવા સાચા ભક્તજનોએ રાજ્ય, ધન, ગૃહ આદિ સ્ત્રી પુત્ર સહોદરાદિનો પોતાને માટે આશ્રય માનવો નહિં, એટલે દૃઢ નિશ્ચયથી પોતાનાજ પ્રારબ્ધનો આધાર રાખી પોતાની જીવગીતું અવલંબન કરવું. યાને વર્તન રાખવું. પોતાના ચિત્તપ્રદેશમાં તે ઐકાર સ્વરૂપ પંચાયતન અભેદ ચિંતામણી પરમાત્મા પૂર્ણપણે સ્થિત છે એમ સાચી રીતે સમજવું. કોઈ પણ એક નામનો આગ્રહ ધારણ કરવો નહિં એવા પાત્ર મુમુક્ષુ સજ્જન ભક્તરાજને મહાયોગીજનો ઐકારના ઉપાસક કહે છે.

સનાતન એવા વેદશાસ્ત્રોમાં ઋહેલાં શ્રીત અને સ્માર્ત કર્મોમાં પોતાના અબ્યુદય અને કલ્યાણકારી સત્ય પ્રેમને ધારણ કરી નિષ્કામ કર્મો કરવાં અને ઐકાર સ્વરૂપ અભેદ પંચાયતનની પૂર્ણ પરમપદ સિદ્ધિની પ્રાપ્તિને અર્થે તે શ્રીત સ્માર્ત યજ્ઞાદિક કર્મો ઐકાર પરમેશ્વરાર્પણ કરવાં. રજ્જેગુણી તમોગુણી મલીન કર્મો પરમેશ્વરાર્પણ થતાં નથી એમ સમજી સત્ય ગુણથી કરેલાં કર્મો બ્રહ્માર્પણ કરનાર મુમુક્ષુ ભક્તરાજ સજ્જનને મહાયોગીજનો ઐકાર સ્વરૂપ પરમેશ્વરના ઉપાસક કહે છે.

કોઈ પણ જીવાત્માના અંતર પ્રદેશમાં વ્યાપકરૂપે સાક્ષીરૂપે અને પ્રિયપતિ અધિષ્ઠાનરૂપે તે ઐકાર પરમેશ્વરજી નિવસીત છે તેથી કોઈ જીવાત્માની નિંદા કરવી નહિં. તેમ તેમના પ્રત્યેના સ્વાર્થની જીદિએ સ્તુતિ પણ કરવી નહિં. મોહાધિકારને પ્રાપ્ત કરનાર સ્ત્રીઓ અને સુવ-

શૃંગિક વિકારવાળા પદાર્થોમાં અહં મમતનો ત્યાગ કરી ગૃહસ્થ છતાં સંન્યાસ યોગ્યતા ધારણ કરી વિકારથી રહિત નિર્વિકારી સ્થિતિએ રહેવું, અને યાવત્ દશ્યમાયા શુદ્ધિના ત્રિગુણોરૂપ વિધ્નના નાશ કરનાર તે ઈકાર સ્વરૂપ વિધ્નેશ્વર વિગ્રહરૂપ પરમાત્માની શ્રેષ્ઠ સેવા-લક્ષિત યુક્ત પ્રેમ ધારણ કરી લક્ષ્મણ સમાજને દર્શનનો સ્પર્શત્વનો અને સદ્બોધામૃતનો લાભ આપવા પૃથ્વી તલમાં વિચરવું અથવા નિવાસ કરવો, એવા લક્ષ્મણને મહાયોગીજનો ઈકાર અભેદ પંચાયતન પરમેશ્વરના શ્રેષ્ઠ ઉપાસક કહે છે.

પામર અને વિપરી પુરુષોથી ગમે તેવા પ્રકારે આચ્છાદીત દેખાતા, ગમે તેવા નાદાન દ્વેષી ધર્મીય પુરુષોથી તીરસ્કારાયેલા, અથવા ગમે તેવા પદાર્થોને ભુક્તમાન કરતા. ગમે તેવા દુષ્ટ વિચારના જીવેન્મ આરેલા, ગમે તે સ્થિતિમાં છતાં તેવા લક્ષ્મણ સંત સન્નનો પોતાના પરમહંસની યોગ્યતાનાં લક્ષણોથી જનગૃતી ભોગવતા, કેવળ અહંમમ દોષરહિત માત્ર શરીરની નૈસર્ગિક વ્યવહાર ચંપાયુક્ત, શત્રુ મિત્રતા ત્યાગ કરી, શાન્તિ ભોગવે છે. એવા લક્ષ્મણને મહાયોગીજનો ઈકારના શ્રેષ્ઠ ઉપાસક કહે છે.

એવા પાખંડ દંભ રહિત પૂર્ણલક્ષિતને સેવનારા પરમ લક્ષ્મણ પુરુષો કેલાસ વૈકુંઠ ગોલોક આદિ કોઈ પણ લોક પ્રાપ્તિરૂપ પદની અપેક્ષા કદાપી રાખતા નથી. તેમજ પરમપદ બ્રહ્મભૂય કે રસરસાત-લની પ્રાપ્તિ ઇચ્છતા નથી, પણ સદાકાળ તે ઈકાર સ્વરૂપ પંચાયતન અભેદ પરમાત્માની પ્રેમપૂર્વક આત્મનિવેદન લક્ષિતના યોગથી પ્રભુના ચણુંનીજ શુભેચ્છા રાખે છે. એવા પરમ લક્ષ્મણને યોગી-જનો ઈકાર પરમેશ્વરના સાચા ઉપાસક કહે છે.

એ પ્રમાણે સહબ્રાધામૃત વંરસાવતા તે નારદમુનિ હાન્ડને લક્ષ્મી-
રાજનાં લક્ષણો સમર્પણી ઝંકાર વિધેશ્વરનું સ્મરણ કરતાં બંધાં ત્યાં
ચિચરવા લાગ્યા. હે દક્ષ પ્રજાપતિ !!! એ પ્રમાણે ઝંકાર સ્વરૂપ
અભેદ પંચાયતનના ઉપાસકનાં, લક્ષણો તમને કહ્યાં. જે શ્રવણ કર-
વાથી અને તે પ્રમાણે ખોતાનું વર્તન રાખનારે ભક્તશબ્દ પાપોના
સમૂહથી ઉત્પન્ન થતા અજ્ઞાનનો સત્વર નાશ કરી શકે છે. અતે
પરમપદને પામે છે. ઝંકાર ઝંકાર ઝંકાર

ૐ શ્રી આશાપૂરકાય નમો નમઃ ॥

સનાતન વૈદિકધર્મિ ળંધુઓના લાભાર્થે.

સનાતન વૈદિક ધર્મના ૧ ધર્મસાહિત્ય ૨ કર્મસાહિત્ય ૩ જ્ઞાનસાહિત્ય ૪ તત્ત્વસાહિત્ય ૫ યોગસાહિત્ય અને પરમપદ વિજયી ભક્તિસાહિત્યની શુદ્ધ મર્યાદાનો ત્યાગ કરી સ્વચ્છંદવર્તન ચલાવવાથી અત્યારની ભારતની ચાતુર્વિધ પ્રજા પરાધીનતા-રોગ-દુષ્કાલ-મોઘવારી-અતિવૃષ્ટિ-અનાવૃષ્ટિ કુસંપ-દ્રેષ-વિષયાંધત્વ-દેહાભિમાન આદિ અનેક વિપરીત ભયાનક આક્રમોના ભોગો ભોગવી રહી છે. તેમ નાસ્તિકતા આદિ વિકર્મોના આત્મઘાતી બ્રષ્ટ વ્યવહાર સેવી રહી છે. આવા સમયે શ્રી પરમેશ્વરની અકૃપાસ્પંદુઃખનો અંત લાવવાની જરૂર વિચારનાર સનાતની પ્રજા પ્રભુને પ્રસન્ન કરવાની અનેક યોજના તપાસે છે. એવા સનાતન સ્વધર્મ બલની સ્ફુલ્બતા ઇચ્છનાર ળંધુઓને માટે-

(ધ્યાન કરવા યોગ્ય.) (જ્ઞાન બાણવા અનુભવવા યોગ્ય)

ૐકારની છબી. ૐકારના આકારમય શ્રીમહાગણપતિની છબી તથા સમજનો નિષંધ-તૈયાર છે. દેવમંદિર-ગૃહમંદિર-દિવાનખાનાં શોભાવે. હૃદયમંદિરમાં સ્વયંપ્રકાશ જ્યોતિ પ્રકટાવે, કલ્યાણ કરે, કૃતાર્થ થાઓ.

બે છબીઓ અને નિષંધ સાથે લેનારને માત્ર ૩. ૦-૮-૦. પાંચેજ મંગાવનારને શિર છે.

મળવાનું ઠેકાણું:-શ્રીમત્ પ. પ. સ્વામીશ્રી વિનાયક યોગી મહારાજ, (લુણાવાડાવાળા.)

હાલ-ક્ષેત્રનિવાસ, ઓફીસ ખડકી-ભરૂચ.

આ નિબંધ સનાતન વૈદિક ધર્મનો વૃદ્ધિ હરિતા વાંકાના ભક્તરાજ શ. નારાયણાઈ રણછોડભાઈ તથા : બીલીના બદાભાઈ હરિભાઈએ છપાવી સનાતન વૈદિક સંજ્ઞન બંધુઓને પરમેશ્વરનાં દર્શનનો સારો લાભ : છે. વાંચી અનુભવીને કૃતાર્થ થશે.

આ નિબંધ ઈકાર પરબ્રહ્મ પરમેશ્વરના પંઃ (ગણેશ, શિવ, વિષ્ણુ, સૂર્ય અને શક્તિ) નામરૂપની સનાકરનાર શૈવો, શાકતો, વૈષ્ણવો, સૌરો અને ગાયત્રી ... માટે અર્થ સત્તામય સ્વસ્વરૂપનો અનુભવ કરવા નિત્ય પાઠ રૂપનો છે. આગ્રહી ઉપાસના માન્યરૂપ નથી. તેથી સનાતન સ્વધર્મની ઐક્યતા સ્વિકારતાં યતો ધર્મ સ્તતો જયઃ ॥ આ શ્રુતિ સિદ્ધાન્ત રૂપ પ્રભુ, કૃપાએ સનાતન વૈદિક ધર્મ પ્રજા પોતાની સાન સ્વતંત્રતામય સ્વરાજ્ય પ્રાપ્ત કરી શકનાર છે અને સના વૈદિક ધર્મની પ્રજાને બ્રહ્મ કરનાર વર્ણાંતર લગ્ન, પુનર્લ અસ્પર્શસ્પર્શ-આદિ અનેક નાસ્તિક બૌદ્ધાદિક કુતર્કોનો કૃપાથી વિલથ થશે. માટે ઈ પંચાયતન નામના ઉપાસકોએ અ યોગ ખારણુ કરી ઐક્યતા સેવવી જોઈએ. ઈ:

લેખક:—

ધી મુનરાત પ્રિન્સિપ પ્રેસમા શા. સોમાશાસ મંગલદાસે

૧ બખુ, ડે. રીચોરોડ, પાંચકુવા-અમરવાડા.

